

Tapautui omassa piirissämme

TULGUO TERVEHENÄ: Monet pääkaupungin karjalaisjärjestöt järjestävät karjalaisten suurjuhliille saapuville läheisille »rodnille» tervetuliaistilaisuuksia.

— Suojärveläisille Helsingin Suojärvi-seura järjestää kahvitilaisuuden perjantaina 12. 6. 70 klo 19 ortod. seurakunnan kerhuhuoneustossa, Unioninkatu 39 A/toinen kerros.

— Salmilaisille. Ent. Salmilaiset ry. järjestää ohjelliset illatsut Hotelli Helsingin juhla-kerroksen kabineteissa, Kluuvikatu 8, lauantaina 13. 6. 70 klo 19.30.

— Uutta »puolipoliittista» virkamieshallitusta on ehditty jo sekä kiittää että moittia. Toteamme, että ainakin kolme ministeriä ansaitsee heimonimityksen — karjalainen: pääministeri Teuvo Aura on syntynyt Ruskealassa 1912, ministeri Gunnar Korhonen Viipurissa 1918 ja ministeri Esa Timonen Nurmeksessa 28. 5. 1925.

Teuvo Auralla on karjalainen huumormieli tallella. Kun hän presidentiltä sai tehtävän hallituksen muodostamiseksi, hän laushti:

— Kyllä minä tietäisin hauskeimpiakin kesälomanviettopa-
toja.

— Veera Kujanpää voitti 3. 5. 70 Uudenmaan karjalaispiiriin piirakantekokilpallun ja näin vei mestaruuden kuuluisaan Hyrsylän mutkaan. Kaikki suojärveläiset ovat iloisia ja ilonpitoon yhtyvät lehtemme lukijat. Veera on lehtemme harras ystävä ei vain sanoissa vaan myös teoissa.

— TERVEHDYS USA:sta: lehtemme ystävä Elsa Heranen lähetti mieluisan tervehdyksen läheistyvien karjalaisten suurjuhlien johdosta: »Olen pahoillani, että en voi olla juhlissa, mutta olen hengessä mukana. Toivon kaiken onnistumista. Ja se onnistuu. Täällä tiedämme, että karjalaisten juhlien taso on korkea. Mie olen Viipurista.» Viipurille on omistettu hänen meille lähettämänsä runokin. Kiitos.

— ONNI tulee usein tukussa. Näin kävi Kosti Pamilon perheelle. Pekka-poika sai kersantin korotuksen. Mirja-tytär meni kihloihin. Onnellinen sulhanen on luut. n Pekka Rapila. Marttipojan perheeseen syntyi esikoinen. Kondrosen bunukasta tuli didi eli ukki.

— RUOTSIN KARJALAINEN: Risto Kullakko, 68, syntynyt Tunkualla, osallistunut Karjalan vapaustaisteluun, viimeiseen Vian kansannousuun, Suomen talvi- ja jatkosotaan. Löytynyt hyvän turvapaikan Ruotsissa, mutta ei ole unohtanut Karjalaa. On ollut hautaamassa kymmeniä aseveljiä ja joka kerta kukkalaitteeseen valinnut Karjalan värit ja Tervon Heikin sekä Lesosen Santerin hautaustilaisuudessa käyttänyt Karjalan lippua. Suurta iloa hän tunsi käydessään Suomen Kainuussa. Näin hän itse: »Kävin Muntin luona Saviahossa. Siellä on vanha, reilu Karjalan musikka. Sellaisten kanssa on ilo jutella.»

— Karjalaisyyntyinen kirjailija Mikko Samulinen on saanut kunniamaininnan viime vuonna ilmestyneestä lasten ja nuorten kirjoihin kuuluvasta teoksestaan Ilmasilta (Tammi).

Boris Karpela puhumassa kyykän perinteistä.

— 60 vuotta täyttää seuramme puheenjohtaja heimo-lehtemme toimittaja, Oy Ha-Ri Ab:n toimitusjohtaja Boris Karpela 24. 7. 1970. Merkkipäivänään hän on matkoilla.

— 80 vuotta täytti kouluneuvos Lauri Pelkonen 24. 4. 70 ollen tällöin ulkomailla. Hän on karjalaisuuden syvällisimpiä tuntijoita.

— 90 vuotta täyttää Martta Törhonen, o.s. Närhi, 23. 6. 70 Sievissä. Hän on kotoisin Suojärveltä.

— 80 vuotta täytti Timo Losola 9. 5. 79 Pielisjärvellä. Hän on kotoisin Paatenesta.

— 60 vuotta täytti 19. 5. 70 professori, arkkitehti Aarne Ervi Helsingissä. Häntä voimme pitää heimomme hyvänä ystävänä. Jatkosodan aikana hän oli pitkähkön ajan samassa yksikössä lehtemme nimimerkki Brihan kanssa. Merkkipäivänä hän lausui: En tunne ainuttakaan muuta kansaa, jolla olisi niin monia kesämökkejä kuin suomalaisilla. Lisäksi hän toisti kiinalaisen sananlaskun: »Onnellisia ovat ne ihmiset, jotka ovat istuttaneet puun.»

— 80 vuotta täytti Mikael S h e m e i k k a 31. 5. 70 Haapavedellä. Hän on kotoisin Soanlahdelta.

— 50 vuotta täytti 12. 5. 70 työnjohtaja Mikko K ö n t t ä Pielisjärven Matovaarassa. Hän on syntynyt Suojärvellä. Käytyään Suojärven kotiteollisuuskoulun 1936—37 hän toimi puuseppänä. Sotien jälkeen hän oli liikkuvan poliisin ja puolustusvoimien palveluksessa ja TVH:lla Kuopion ja Pohjois-Karjalan piireissä. Pielisjärven kuntaan hän tuli työnjohtajaksi 1958. Hän otti osaa vapaaehtoisena talvisotaan ja osallistui myös jatkosotaan. Hänelle on myönnetty I, II ja IV lk:n vapaudenristit. Sotilasarvoltaan hän on ylikersantti.

TUONILMAISIIN OVAT SIIRTYNEET:

— Toini H a g m a n, o.s. Hosainoff, kuoli 29. 4. 70 Tampereella. Hän oli syntynyt 6. 10. 1894 Salmassa, Vasilii Hosainoffin tytär.

— Tatjana S i m a n a i n e n, o.s. Kostainen, kuoli 7. 5. 70 Outokummussa. Hän oli syntynyt 26. 1. 1885 Salmassa.

— Nasti N a u s k a, o.s. Mäkeläjeff, kuoli 4. 4. 70 Ämmänsaarella. Hän oli syntynyt Vuokkiniemellä 23. 1. 1899.

NYKY-SORTAVALAN KANSANKUORO LAULAA

Suuri ryhmä ihmisiä kiiruhtaa joka tiistai- ja torstai-ilta harjoituksiin Sortavalan kulttuuritaloon. Lauantaisin heidät nähdään jollakin neuvostotilalla, tuotantolaitoksessa tai koulussa esittämässä suomalaisia, karjalaisia ja venäläisiä kansanlauluja.

Nämä ihmiset ovat Sortavalan kansankuoron laulajia, joukossa lääkintätyöntekijöitä, opettajia, rakennustyöläisiä, insinöörejä, kirjanpitäjiä, partureita, eläkeläisiä . . .

Juho Pyyhtiä täyttää lokakuussa 65 vuotta. 35 vuotta hän on laulanut kuoroissa. Miehen basso kaikuu kuoron jokaisessa esityksessä. Matti Soini on maalarina kirjapainossa. Hänet nähdään esityksen aikana Pyyhtiän vierellä. Kassanhoitaja Suoma Heiskonen, myös kuoron veteraaneja, on tuonut tänne veljensä, sähköasentaja Väinö Frimanin. He ovat 15 vuotta osallistuneet kuoron toimintaan. Vasilii Lesonen, joka on jo kauan ollut eläkkeellä, on mukana jokaisessa harjoitus- ja esitystilaisuudessa.

Harjoituksissa nähdään aina myös kuoron perustaja Toivo Hakkarainen, joka 25. joulukuuta 1950 keräsi laulun ystäviä ensimmäisiin harjoituksiin.

Sortavalan neuvostotilan koulun opetuspuolen johtaja Anna Gromova opiskeli työnsä ohella instituutissa, mutta löysi aina aikaa kuoron toimintaa varten. Sitten häneltä kuoli mies. Anna Gromovan kasvatettavaksi jäi viisi lasta.

— Kuoroa ei nähtävästi voi nyt ajatellakaan, toverit sanoivat.

— On saatava hänet jälleen mukaan, toiset päättivät.

Sen jälkeen oli sydämellinen keskustelu Anna Gromovan kanssa, ja hän tuli taas kuuroon ja toi mukanaan tyttärensä Elviiran.

Monia vuosia on osallistunut kuoron toimintaan Mylärin pariskunta, Klavdia ja Aappo. Toistakymmentä vuotta ovat kaikuneet kuorossa Helmi Saveniuksen, Aune Kivekkään, Galina Jershovan ja monien muiden aktivistien soinnukkaat äänet.

Kuorossa on 42 laulajaa. He muodostavat sekä hyvän kollektiivin että sopuisan perheen, jossa jokainen huolehtii toinen toisestaan.

Toisinaan harjoitusten väliajalla muistellaan, miten käytiin Saimaan kanavalla tai tehtiin matka Murmanskiin pohjoismaiden Kalottijuhliin. Kuoro on esiintynyt myös mm. Petroskoissa, Moskovassa ja Leningradissa.

Nykyään se esittää piirin työtätekeville ja koululaisille monipuolista ohjelmaa teemana »Lenin ja musiikki». Esityksen alussa sikäläisen lastenmusiikkikoulun johtaja Emma Stankevitch kertoo lyhyesti Leninistä ja kuoro esittää Laulun Iljtshesta. Sitten lauletaan suomalaisia kansanlauluja. Ohjelma päättyy runoilija A. Titovin sanoihin sovitettuun A. Gollandin säveltämään lauluun puolueesta. Kuoroa on jo 14 vuotta vakituisesti säestänyt Reimons Leino.

Useimmat kuoron jäsenistä ovat päivisin työssä. Iltaisin he laulavat. — I. J u r k e v i t s h (APN). Yksinoikeus Karjalan Heimolla.

— RUK 50-VUOTIAS: Karuin, mutta vakuuttavin meinoin — kuten suomalaiselle luonteelle on ominaista — juhliittiin 23. 5. 70 miesten koulun 50-vuotijuhlaa. Olemassaolonsa aikana on reservin upseereita koulutettu lähes 100.000. Koulun 133. kurssi otti osaa juhlaan in corpore ja sankoin joukoin »vanhat» liittyivät juhla-joukkoon ikäänkuin sanoakseen: »Olemme valmiit, jos maan vapaus tarvitsee meitä.»

On paikallaan lausua, että reservin upseerien peruskoulutusta varten luotu koulutusjärjestelmämme on omaperäinen, meidän puolustusvoimiamme varten kehitetty. Tämän järjestelmän tulikokeena olivat käymämme sodat, jotka kiistattomasti osoittivat reservin upseeristomme kyvykkyyden johtajatehtävistä vaikeimpaan — joukon johtamiseen taistelukentällä.

Tästä hyvänä todisteena ovat marsalkka M a n n e r h e i m i n talvisodan päättymisen johdosta 13. 3. 1940 lausumansa päiväkäskyn sanat:

Tahdon erikoisesti korostaa reserviupseerien uhrantuvaa uljuutta, heidän velvollisuudentuntoaan ja sitä etevyyttä, millä he ovat suorittaneet tehtävän, joka ei varsinaisesti ollut heidän. Niinpä on heidän uhrinsa suhteellisesti sodan suurin, mutta se on annettu ilolla ja horjumattomalla alttiudella.

— ISÄ ELIAS BUZINDE, mustaihoinen ortodoksi, pappi ja opettaja Ugandasta käväisi Suomessa PSHV:n kutsusta viime huhtikuussa. Hän antoi kommentin säästä ja saunasta:

— Viileätä on, ellei ota huomioon saunaa. Se tuntuu mukavalta, vaikka ensi kerralla saunoessani olin selvästi tuntevinani — helvetin esimakua.